

UREDBA (EU) št. 608/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

lastnine s strani carinskih organov in zagotovitev ustrezne pravne varnosti.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je z Resolucijo z dne 25. septembra 2008 o celovitem evropskem načrtu za preprečevanje ponarejanja in piratstva zahteval pregled Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice ⁽²⁾.

(2) Trženje blaga, ki krši pravice intelektualne lastnine, povzroča precejšnjo škodo imetnikom pravic, uporabnikom ali skupinam proizvajalcev ter proizvajalcem in trgovcem, ki spoštujejo pravo. Tako trženje prav tako lahko zavaja potrošnike ter v nekaterih primerih ogroža njihovo zdravje in varnost. Treba bi bilo v čim večji meri zagotoviti, da takšno blago ne bi doseglo trga Unije, ter sprejeti ukrepe proti takšnemu nezakonitemu trženju, ne da bi pri tem ovirali zakonito trgovino.

(3) Pri pregledu Uredbe (ES) št. 1383/2003 se je pokazalo, da so zaradi razvoja na gospodarskem, trgovinskem in pravnem področju potrebne določene izboljšave pravnega okvira za okrepitev uveljavljanja pravic intelektualne

(4) Carinski organi bi morali biti pristojni za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine v zvezi z blagom, za katero je v skladu s carinsko zakonodajo Unije mogoč carinski nadzor ali carinska kontrola, ter za izvajanje ustreznega nadzora takšnega blaga z namenom preprečitve ravnanj, ki so v nasprotju z zakonodajo o pravicah intelektualne lastnine. Uveljavljanje pravic intelektualne lastnine na meji, kjer je ali bi moralo biti blago pod carinskim nadzorom ali carinsko kontrolo, je dober način za hitro in učinkovito zagotavljanje pravnega varstva imetnikom pravic, uporabnikom in skupinam proizvajalcev. Če carinski organi prekinajo prepustitev blaga ali blago zadržijo na meji, bi moral biti potreben le en pravni postopek, medtem ko bi moralo biti pri blagu na trgu, razdeljenem in dobavljenem prodajalcem na drobno, za enako stopnjo uveljavljanja potrebnih več ločenih postopkov. Za blago, sproščeno v prosti promet na podlagi režima uporabe v posebne namene, bi bilo treba predvideti izjemo, saj takšno blago ostane pod carinskim nadzorom, čeprav je bilo sproščeno v prosti promet. Ta uredba se ne bi smela uporabljati za blago v osebni prtljagi potnikov, pod pogojem, da je to blago namenjeno za njihovo osebno uporabo in nič ne kaže na to, da gre za komercialni promet.

(5) V Uredbi (ES) št. 1383/2003 so določene pravice intelektualne lastnine in kršitve izvzete iz področja njene uporabe. Za okrepitev uveljavljanja pravic intelektualne lastnine bi bilo treba ukrepanje carinskih organov razširiti na druge vrste kršitev, ki niso zajete v Uredbi (ES) št. 1383/2003. Ta uredba bi morala zato poleg pravic, ki so zajete že v Uredbi (ES) št. 1383/2003, vključevati tudi trgovska imena, če so na podlagi nacionalnega prava zaščitena kot izključne lastninske pravice, topografije polprevodniških izdelkov ter uporabni modeli in naprave, ki se načrtujejo, izdelujejo, ali prirejajo predvsem zato, da omogočijo ali olajšajo izogibanje tehnološkim ukrepom.

(6) Kršitve, ki izhajajo iz tako imenovane nedovoljene vzporedne trgovine in „prekoračitev“, so izvzete iz področja uporabe Uredbe (ES) št. 1383/2003. Blago, ki je predmet nedovoljene vzporedne trgovine, torej blago, ki je sicer proizvedeno s soglasjem imetnika pravice, vendar je bilo na trg v Evropskem gospodarskem prostoru prvič dano brez njegovega soglasja, in „prekoračitev“, torej, da je oseba, ki jo je imetnik pravice ustrezno pooblastil za proizvodnjo določene količine blaga, blago proizvedla v večjih količinah, kot je bilo dogovorjeno z imetnikom

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 3. julija 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 16. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. junija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 196, 2.8.2003, str. 7.

- pravice, je proizvedeno kot pristno blago, zato ni primerno, da carinski organi svoja prizadevanja usmerijo v takšno blago. Nedovoljena vzporedna trgovina in „prekoračitve“ bi zato morale biti prav tako izvzete iz področja uporabe te uredbe.
- (7) Države članice bi morale v sodelovanju s Komisijo zagotoviti primerno usposabljanje za carinske uradnike, da se zagotovi pravilno izvajanje te uredbe.
- (8) Ko se bo ta uredba v celoti izvajala, bo dodatno prispevala k notranjemu trgu, ki imetnikom pravic zagotavlja učinkovitejšo zaščito, krepi ustvarjalnost in inovativnost ter potrošnikom nudi zanesljive in kakovostne izdelke, kar bi moralo posledično okrepiti čezmejne transakcije med potrošniki, podjetji in trgovci.
- (9) Države članice se na carinskem področju soočajo z vse bolj omejenimi viri. Zato bi bilo treba podpreti spodbujanje tehnologij za upravljanje tveganja in strategij za čim boljše koriščenje virov, ki so na voljo carinskim organom.
- (10) Ta uredba vsebuje zgolj postopkovna pravila za carinske organe. Ta uredba zato ne določa nikakršnih meril za ugotavljanje obstoja kršitve pravic intelektualne lastnine.
- (11) V skladu z „Izjavo o Sporazumu TRIPS in javnem zdravju“, sprejeto na ministrski konferenci STO 14. novembra 2001 v Dohi, se Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPS) lahko in bi ga bilo treba razlagati in izvajati tako, da podpira pravico članic STO do varovanja javnega zdravja in zlasti spodbujanja dostopa do zdravil za vse. Zato bi morali carinski organi glede zdravil, katerih prehod čez carinsko območje Unije – s pretovarjanjem, skladiščenjem, delitvijo tovara ali spremembami načina ali sredstva prevoza ali brez njih – je le del celotne poti, ki se začne in konča zunaj ozemlja Unije, v skladu z mednarodnimi obvezami Unije in njeno politiko razvojnega sodelovanja pri ocenjevanju tveganja kršitve pravic intelektualne lastnine upoštevati vsako precejšnjo verjetnost preusmeritve takih zdravil na trg Unije.
- (12) Ta uredba ne bi smela vplivati na določbe o pristojnosti sodišč, zlasti ne na tiste iz Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽¹⁾.
- (13) Osebe, uporabniki, organi ali skupine proizvajalcev, ki lahko v svojem imenu sprožijo pravni postopek v zvezi z morebitno kršitvijo pravic intelektualne lastnine, bi morale biti upravičene vložiti zahtevo.
- (14) Da se zagotovi, da so pravice intelektualne lastnine uveljavljene v celotni Uniji, je primerno, da se osebam ali subjektom, ki si prizadevajo za uveljavitev pravic na ravni Unije, dovoli, da svojo zahtevo vložijo pri carinskih organih ene države članice. Takim prosilcem bi moralo biti omogočeno, da od teh organov zahtevajo, da se za uveljavitev pravic intelektualne lastnine določi ukrepanje tako v njihovi državi članici kot v kateri koli drugi državi članici.
- (15) Za zagotovitev hitre uveljavitve pravic intelektualne lastnine bi bilo treba določiti, da lahko carinski organi, če na podlagi utemeljenih indicev sumijo, da blago pod njihovim nadzorom krši pravice intelektualne lastnine, bodisi na svojo pobudo bodisi na podlagi zahteve prekinijo prepustitev blaga ali ga zadržijo in tako osebi ali subjektu, upravičenemu do vložitve zahteve, omogočijo sprožitev postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.
- (16) Z Uredbo (ES) št. 1383/2003 je bilo državam članicam omogočeno, da določijo postopek, na podlagi katerega se lahko določeno blago uniči, ne da bi bilo treba sprožiti postopek za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine. Kot je bilo priznано v Resoluciji Evropskega parlamenta z dne 18. decembra 2008 o vplivu ponarejanja na mednarodno trgovino⁽²⁾, se je tak

⁽¹⁾ UL L 351, 20.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL C 45 E, 23.2.2010, str. 47.

- postopek v državah članicah, v katerih je bil na voljo, izkazal za zelo uspešnega. Zato bi moral biti ta postopek obvezen za vse kršitve pravic intelektualne lastnine in bi ga bilo treba uporabiti, kadar deklarant ali imetnik blaga soglaša z uničenjem. Poleg tega bi moral ta postopek določati, da lahko carinski organi štejejo, da je deklarant ali imetnik blaga soglašal z uničenjem blaga, če v predpisanem roku ni izrecno nasprotoval uničenju.
- (17) Za čim večje zmanjšanje upravne obremenitve in stroškov bi bilo treba za manjše pošiljke ponarejenega in piratskega blaga uvesti poseben postopek, s katerim bi bilo takšno blago mogoče uničiti brez izrecnega soglasja vložnika v vsakem primeru. Vendar bi moral vložnik v svoji zahtevi na splošno zahtevati, da se uporabi ta postopek. Nadalje bi morali imeti carinski organi možnost zahtevati, da vložnik krije stroške, nastale z izvedbo tega postopka.
- (18) Zaradi večje pravne varnosti je primerno spremeniti roke za prekinitev prepustitve ali zadržanja blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine, in pogoje, pod katerimi morajo carinski organi posredovati informacije o zadržanem blagu zadevnim osebam in subjektom, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1383/2003.
- (19) Ob upoštevanju začasne in preventivne narave ukrepov, ki jih carinski organi sprejmejo pri uporabi te uredbe, in nasprotujočih si interesov strank, ki jih ukrepi zadevajo, bi bilo treba nekatere vidike postopkov prilagoditi, da bi zagotovili nemoteno uporabo te uredbe ob hkratnem upoštevanju pravic zadevnih strank. Kar zadeva različna uradna obvestila iz te uredbe, bi morali carinski organi na podlagi dokumentov o carinski obravnavi ali na podlagi situacije, v kateri je blago, uradno obvestiti ustrezno osebo. Ker postopek za uničenje blaga implicira, da bi morala tako deklarant ali imetnik blaga kot imetnik odločbe hkrati sporočiti svoje morebitno nasprotovanje uničenju, bi bilo treba poleg tega zagotoviti, da se imetniku odločbe omogoči, da se odzove na morebitno nasprotovanje deklaranta ali imetnika blaga uničenju. Zato bi bilo treba zagotoviti, da se deklaranta ali imetnika blaga uradno obvesti o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju pred ali na isti dan kot imetnika odločbe.
- (20) Carinske organe in Komisijo se spodbuja, da v okviru svojih pristojnosti sodelujejo z Evropskim opazovalnim uradom za kršitve pravic intelektualne lastnine.
- (21) Za odpravo mednarodne trgovine z blagom, ki krši pravice intelektualne lastnine, je v Sporazumu TRIPS določeno, da morajo članice STO spodbujati izmenjavo informacij o takšni trgovini med carinskimi organi. Skladno s tem bi moralo biti mogoče, da Komisija in carinski organi držav članic izmenjujejo informacije o domnevnih kršitvah pravic intelektualne lastnine z zadevnimi organi tretjih držav, tudi glede blaga, ki je v tranzitu prek ozemlja Unije in izvira iz ali je namenjeno tem tretjimi državam.
- (22) Zaradi učinkovitosti bi bilo treba uporabljati določbe Uredbe Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravičnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje ⁽¹⁾.
- (23) Odgovornost carinskih organov bi morala biti urejena z zakonodajo držav članic, vendar pa imetnik odločbe na podlagi ugoditve zahtevi s strani carinskih organov ne bi smel biti upravičen do nadomestila, če carinski organi ne bi odkrili blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine, in bi bilo blago sproščeno ali če ne bi bil sprejet ukrep za njegovo zadržanje.
- (24) Ker carinski organi ukrepajo na podlagi zahteve, je primerno določiti, da bi moral imetnik odločbe povrniti vse stroške, ki so carinskemu organom nastali pri ukrepanju za uveljavitev njegovih pravic intelektualne lastnine. Kljub temu pa to imetniku odločbe ne bi smelo preprečiti, da bi zahteval nadomestilo od kršitelja ali drugih oseb, ki bi se utegnile šteti za odgovorne v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je bilo blago najdeno. Take osebe bi, kjer je to primerno, utegnile vključevati posrednike. Stroški in škoda, nastali osebam, ki niso carinski organi, zaradi carinskega ukrepanja, če je prepustitev blaga prekinjena ali njegovo zadržanje temelji na zahtevku tretje strani na podlagi intelektualne lastnine, bi morali biti urejeni s specifično zakonodajo, ki se uporablja za vsak posamezen primer.
- (25) S to uredbo se uvaja možnost, da carinski organi dovolijo, da se blago, ki bo uničeno, pod carinskim nadzorom premika med različnimi kraji na carinskem območju Unije. Poleg tega lahko carinski organi sklenejo takšno

⁽¹⁾ UL L 82, 22.3.1997, str. 1.

blago prepustiti v prosti promet z namenom nadaljnega recikliranja ali odstranitve mimo komercialnih kanalov, vključno zaradi ozaveščanja, usposabljanja in izobraževanja.

- (26) Uveljavljanje pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov bo vključevalo izmenjavo podatkov o odločbah v zvezi z zahtevami. Taka obdelava podatkov vključuje tudi osebne podatke in bi se morala izvajati v skladu s pravom Unije, kot je določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ ter Uredbi (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾.
- (27) Izmenjava informacij v zvezi z odločbami o zahtevah in carinskih ukrepih bi morala potekati preko osrednje elektronske zbirke podatkov. Opredeliti bi bilo treba subjekt, ki bo nadziral in upravljal to podatkovno zbirko, in subjekte, ki bodo skrbeli za zagotavljanje varnosti pri obdelavi podatkov v podatkovni zbirki. V primeru uvedbe kakršne koli interoperabilnosti ali izmenjave bi bilo treba v prvi vrsti spoštovati načelo omejitve namena, ki pravi, da bi bilo treba podatke uporabljati za namen, za katerega je bila podatkovna zbirka vzpostavljena, pri čemer ne bi smelo biti dovoljeno nobeno nadaljnje izmenjevanje ali medsebojno povezovanje, ki ne služi temu namenu.
- (28) Da se zagotovi prilagodljivost opredelitve pojma manjših pošiljk, če se ta izkaže za nesmiselno, upoštevajoč potrebo po zagotovitvi učinkovitega izvajanja postopka, ali, če je potrebno, prepreči izogibanje temu postopku glede sestave pošiljk, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spreminjanjem nebitvenih elementov opredelitve pojma manjših pošiljk, namreč specifičnih količin, določenih v navedeni opredelitvi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (29) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb o opredelitvi elementov praktičnih ureditev v zvezi z izmenjavo podatkov s tretjimi državami in določb o obrazcu, s

katerim se vloži zahteva, in obrazcu, s katerim se zahteva podaljšanje obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, in sicer za opredelitev navedenih elementov praktičnih ureditev in določitev standardnih obrazcev. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽³⁾. Čeprav predmet določb te uredbe, ki jo bo treba izvajati, spada na področje uporabe skupne trgovinske politike, bi bilo treba pri določitvi standardnih obrazcev glede na naravo in učinke navedenih izvedbenih aktov za njihovo sprejetje uporabiti svetovalni postopek, saj vse podrobnosti o tem, katere informacije se vključijo v obrazce, izhajajo neposredno iz besedila te uredbe. S temi izvedbenimi akti se bosta torej določila zgolj oblika in struktura obrazca, drugih posledic za skupno trgovinsko politiko Unije pa ne bodo imeli.

(30) Uredbo (ES) št. 1383/2003 bi bilo treba razveljaviti.

(31) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je podal mnenje 12. oktobra 2011 ⁽⁴⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa pogoje in postopke za ukrepanje carinskih organov, kadar blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, je ali bi moralo biti predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole na carinskem območju Unije v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽⁵⁾, zlasti blago v naslednjih situacijah:

(a) kadar je deklarirano za prepustitev v prosti promet, izvoz ali ponovni izvoz;

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽⁴⁾ UL C 363, 13.12.2011, str. 3.

⁽⁵⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

(b) kadar vstopa na ali zapušča carinsko območje Unije;

(c) kadar je bilo dano v odložni postopek ali v prosto cono ali prosto skladišče.

2. Ko gre za blago, ki je predmet carinskega nadzora ali carinske kontrole, in brez poseganja v člena 17 in 18, carinski organi izvajajo ustrezne carinske kontrole ter sprejemajo sorazmerne ukrepe za prepoznavanje iz člena 13(1) in člena 72 Uredbe (EGS) št. 2913/92 v skladu z merili analize tveganja z namenom preprečitve dejanj, ki so v nasprotju s pravom intelektualne lastnine, ki se uporablja na ozemlju Unije, in zaradi sodelovanja s tretjimi državami na področju uveljavljanja pravic intelektualne lastnine.

3. Ta uredba se ne uporablja za blago, ki je bilo sproščeno v prosti promet na podlagi režima uporabe v posebne namene.

4. Ta uredba se ne uporablja za blago nekomercialne narave v osebni prtljagi potnikov.

5. Ta uredba se ne uporablja za blago, proizvedeno s soglasjem imetnika pravice, ali za blago, ki ga je oseba, ki jo je imetnik pravice ustrezno pooblastil za proizvodnjo določene količine blaga, proizvedla v večjih količinah, kot je bilo dogovorjeno z imetnikom pravice.

6. Ta uredba ne vpliva na nacionalno pravo ali pravo Unije na področju intelektualne lastnine ali na zakonodajo držav članic v zvezi s kazenskimi postopki.

Člen 2

Opredeleitev pojmov

V tej uredbi:

1. „pravica intelektualne lastnine“ pomeni:

(a) blagovno znamko;

(b) model;

(c) avtorsko ali kakršno koli sorodno pravico, določeno z nacionalnim pravom ali pravom Unije;

(d) geografsko označbo;

(e) patent, določen z nacionalnim pravom ali pravom Unije;

(f) dodatni varstveni certifikat za zdravila, določen v Uredbi (ES) št. 469/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o dodatnem varstvenem certifikatu za zdravila ⁽¹⁾;

(g) dodatni varstveni certifikat za fitofarmacevtska sredstva, določen v Uredbi (ES) št. 1610/96 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 1996 o uvedbi dodatnega varstvenega certifikata za fitofarmacevtska sredstva ⁽²⁾;

(h) žlahtniteljsko pravico v Skupnosti, določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti ⁽³⁾;

(i) žlahtniteljsko pravico, določeno z nacionalnim pravom;

(j) topografijo polprevodniškega izdelka, določeno z nacionalnim pravom ali pravom Unije;

(k) uporabni model, če je z nacionalnim pravom ali pravom Unije zaščiten kot pravica intelektualne lastnine;

(l) trgovsko ime, če je z nacionalnim pravom ali pravom Unije zaščiten kot izključna pravica intelektualne lastnine;

2. „blagovna znamka“ pomeni:

(a) blagovno znamko Skupnosti, določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti ⁽⁴⁾;

(b) blagovno znamko, registrirano v državi članici ali, v primeru Belgije, Luksemburga ali Nizozemske, pri Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino;

(c) blagovno znamko, registrirano na podlagi mednarodnih dogovorov, ki velja v državi članici ali v Uniji;

3. „model“ pomeni:

(a) model Skupnosti, določen v Uredbi Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ UL L 152, 16.6.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 198, 8.8.1996, str. 30.

⁽³⁾ UL L 227, 1.9.1994, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 78, 24.3.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 3, 5.1.2002, str. 1.

- (b) model, registriran v državi članici oziroma, v primeru Belgije, Luksemburga ali Nizozemske, pri Uradu Benceluxa za intelektualno lastnino;
- (c) model, registriran na podlagi mednarodnih dogovorov, ki velja v državi članici ali v Uniji;

4. „geografska označba“ pomeni:

- (a) zaščiten geografsko označbo ali označbo porekla za kmetijske proizvode in živila, določeno v Uredbi (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil⁽¹⁾;
- (b) označbo porekla ali geografsko označbo za vino, določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“)⁽²⁾;
- (c) geografsko označbo za aromatizirane pijače na osnovi vinskih proizvodov, določeno v Uredbi Sveta (EGS) št. 1601/91 z dne 10. junija 1991 o določitvi splošnih pravil za opredelitev, opis in predstavitev aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov⁽³⁾;
- (d) geografsko označbo žganih pijač, določeno v Uredbi (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač⁽⁴⁾;
- (e) geografsko označbo za proizvode, ki ne spadajo v točke (a) do (d), če je z nacionalnim pravom ali pravom Unije določena kot izključna pravica intelektualne lastnine;
- (f) geografsko označbo, ki je določena v sporazumih med Unijo in tretjimi državami in kot taka v teh sporazumih tudi navedena;

5. „ponarejeno blago“ pomeni:

- (a) blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši blagovno znamko v državi članici, v kateri se nahaja, in brez

dovoljenja nosi znak, ki je bodisi enak blagovni znamki, veljavno registrirani za enako vrsto blaga, bodisi ga po njegovih bistvenih lastnostih ni mogoče ločiti od takšne blagovne znamke;

- (b) blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši geografsko označbo v državi članici, v kateri se nahaja, in ima ime ali vsebuje izraz, ki je zaščiten v zvezi s to geografsko označbo, ali je s takšnim imenom ali izrazom opisano;

- (c) vsako embalažo, etiketo, nalepko, brošuro, navodila za uporabo, garancijski list ali drug podoben element, tudi če je predstavljen ločeno, ki je podvržen dejanju, ki krši blagovno znamko ali geografsko označbo, ki vključuje znak, ime ali izraz, ki je bodisi enak veljavno registrirani blagovni znamki ali zaščiteni geografski označbi bodisi ga po njegovih bistvenih lastnostih ni mogoče ločiti od takšne blagovne znamke ali geografske označbe, in ki jo je mogoče uporabiti za enako vrsto blaga, za kakršno je bila registrirana blagovna znamka ali geografska označba;

6. „piratsko blago“ pomeni blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši avtorsko ali sorodno pravico ali model v državi članici, v kateri se nahaja, in je kopija, izdelana brez soglasja imetnika avtorske ali sorodne pravice ali modela ali brez soglasja osebe s pooblastilom zadevnega imetnika v državi proizvodnje, ali takšno kopijo vključuje;

7. „blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine“, pomeni blago, za katero v državi članici, v kateri se nahaja, obstajajo utemeljeni indici, da *prima facie* je ali vključuje:

- (a) blago, ki je podvrženo dejanju, ki krši pravico intelektualne lastnine v tej državi članici;
- (b) naprave, proizvode ali sestavne dele, ki se jih načrtuje, izdeluje ali prireja z namenom, da omogočijo ali olajšajo izogibanje kakršni koli tehnologiji, napravi ali sestavnemu delu, ki pri svojem običajnem delovanju preprečuje ali omejuje dejanja v zvezi z deli, ki jih imetnik kakršne koli avtorske ali kakršne koli sorodne pravice ni odobril, in ki so povezani z dejanjem, ki krši te pravice v tej državi članici;

- (c) kakršen koli kalup ali matrico, posebej načrtovano ali prirejeno za proizvodnjo blaga, ki krši pravico intelektualne lastnine, če so taki kalupi ali matrice povezani z dejanjem, ki krši pravico intelektualne lastnine v tej državi članici;

⁽¹⁾ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 149, 14.6.1991, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 39, 13.2.2008, str. 16.

8. „imetnik pravice“ pomeni imetnika pravice intelektualne lastnine;
9. „zahteva“ pomeni zahtevo pristojnemu carinskemu oddelku za ukrepanje carinskih organov, če pri blagu obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine;
10. „zahteva na nacionalni ravni“ pomeni zahtevo carinskim organom države članice za ukrepanje v tej državi članici;
11. „zahteva na ravni Unije“ pomeni zahtevo, vloženo v eni državi članici, ki od carinskih organov te države članice in ene ali več drugih držav članic zahteva, da ukrepajo v svoji zadevni državi članici;
12. „vložnik“ pomeni osebo ali subjekt, v imenu katerega je vložena zahteva;
13. „imetnik odločbe“ pomeni imetnika odločbe, s katero je zahtevi ugodeno;
14. „imetnik blaga“ pomeni osebo, ki je lastnik blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, ali ima podobno pravico razpolaganja s takim blagom;
15. „deklarant“ pomeni deklaranta, kot je opredeljen v točki 18 člena 4 Uredbe (EGS) št. 2913/92;
16. „uničenje“ pomeni fizično uničenje, recikliranje ali odstranitev blaga mimo komercialnih kanalov, tako da se prepreči škoda imetniku odločbe;
17. „carinsko območje Unije“ pomeni carinsko območje Skupnosti, opredeljeno v členu 3 Uredbe (EGS) št. 2913/92;
18. „prepustitev blaga“ pomeni prepustitev blaga, kot je opredeljeno v točki 20 člena 4 Uredbe (EGS) št. 2913/92;
19. „manjša pošiljka“ pomeni poštno pošiljko ali hitro pošiljko hitre pošte, ki:

(a) vsebuje tri enote ali manj

ali

(b) ima bruto težo, nižjo od dveh kilogramov.

V točki (a) „enote“ pomenijo blago, kot je razvrščeno po kombinirani nomenklaturi v skladu s Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi⁽¹⁾, če ni pakirano, ali paket takšnega blaga, namenjen prodaji na drobno končnemu potrošniku.

V tej opredelitvi se ločeno blago, ki spada pod isto oznako kombinirane nomenklature, šteje kot različne enote, medtem ko se blago, predstavljeno kot komplet, razvrščen pod eno oznako kombinirane nomenklature, šteje kot ena enota;

20. „pokvarljivo blago“ pomeni blago, za katerega carinski organi štejejo, da se pokvari, če se hrani do največ 20 dni od datuma prekinitve prepustitve ali zadržanja;
21. „izključna licenca“ pomeni licenco (splošno ali omejeno), s katero je imetnik licence – in nihče drug, tudi tisti ne, ki je licenco podelil – pooblaščen za uporabo pravice intelektualne lastnine na način, ki ga licenca dopušča.

POGLAVJE II

ZAHTEVE

ODDELEK 1

Vložitev zahtev

Člen 3

Upravičenje do vložitve zahteve

V kolikor so upravičeni do vložitve zahteve, da bi v državi članici ali državah članicah, v katerih se zahteva ukrepanje carinskih organov, sprožili postopek za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, so naslednje osebe in subjekti upravičeni, da vložijo:

1. zahtevo na nacionalni ravni ali zahtevo na ravni Unije:

(a) imetniki pravic;

(b) organi za kolektivno upravljanje pravic intelektualne lastnine v skladu s točko (c) člena 4(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine⁽²⁾;

(c) poklicna telesa za obrambo v skladu s točko (d) člena 4(1) Direktive 2004/48/ES;

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 30.4.2004, str. 45.

(d) skupine v smislu točke 2 člena 3 in člena 49(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012, skupine proizvajalcev v smislu člena 118e Uredbe (ES) št. 1234/2007 ali podobne skupine proizvajalcev, določene v pravu Unije o geografskih označbah, zlasti v uredbah (EGS) št. 1601/91 in (ES) št. 110/2008, ki zastopajo proizvajalce proizvodov z geografsko označbo, ali zastopniki takšnih skupin in gospodarski subjekti, upravičeni do uporabe geografske označbe, ter inšpekcijski organi, pristojni za takšno geografsko označbo;

2. zahtevo na nacionalni ravni:

(a) osebe ali subjekti, ki so pooblaščenici za uporabo pravic intelektualne lastnine in ki jim je imetnik pravice formalno dovolil, da začnejo postopke za ugotovitev, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena;

(b) skupine proizvajalcev, določene v zakonodaji držav članic o geografskih označbah, ki zastopajo proizvajalce proizvodov z geografsko označbo, ali zastopniki takšnih skupin in gospodarski subjekti, upravičeni do uporabe geografske označbe, ter inšpekcijski organi, pristojni za takšno geografsko označbo;

3. zahtevo na ravni Unije: imetniki izključnih licenc, ki zajemajo celotno območje dveh ali več držav članic, če je tem imetnikom licenc v teh državah članicah lastnik pravice formalno dovolil, da začnejo postopke za ugotovitev, ali je bila pravica intelektualne lastnine kršena.

Člen 4

Pravice intelektualne lastnine, na katere se nanašajo zahteve na ravni Unije

Zahteva na ravni Unije se lahko vložijo le v zvezi s pravicami intelektualne lastnine, ki temeljijo na pravu Unije in imajo učinke v celotni Uniji.

Člen 5

Vložitev zahtev

1. Vsaka država članica določi carinski oddelek, pristojen za prejemanje in obravnavo zahtev (v nadaljnjem besedilu: pristojni carinski oddelek). Država članica o tem ustrezno obvesti Komisijo, ki objavi seznam pristojnih carinskih oddelkov, ki so jih določile države članice.

2. Zahteve se vložijo pri pristojnem carinskem oddelku. Zahteve se vložijo na obrazcu iz člena 6 in vsebujejo zahtevane informacije iz navedenega člena.

3. Če se zahteva vložijo po uradnem obvestilu carinskih organov o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju v skladu s členom 18(3), mora izpolnjevati naslednje:

(a) pri pristojnem carinskem oddelku se vložijo v štirih delovnih dneh od uradnega obvestila o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju;

(b) je zahteva na nacionalni ravni;

(c) vsebuje informacije iz člena 6(3). Vendar lahko vložnik pri tem izpusti informacije iz točk (g), (h) ali (i) navedenega odstavka.

4. Razen v okoliščinah iz točke 3 člena 3 se sme vložiti le ena zahteva na nacionalni ravni in ena zahteva na ravni Unije na državo članico glede iste pravice intelektualne lastnine, ki je zaščitena v tej državi članici. V okoliščinah iz točke 3 člena 3 je dovoljena več kot ena zahteva na ravni Unije.

5. Če se ugotovi zahteva na ravni Unije za državo članico, ki je zajeta že v drugi zahtevi na ravni Unije, ki je bila ugodena istemu vložniku v zvezi z isto pravico intelektualne lastnine, carinski organi zadevne države članice ukrepajo na podlagi zahteve na ravni Unije, ki ji je bilo najprej ugodeno. O tem obvestijo pristojni carinski oddelek države članice, v kateri je bilo ugodeno kateri koli naslednji zahtevi na ravni Unije, ki spremeni ali preklicke odločbo, ki tej naknadni zahtevi na ravni Unije ugotovi.

6. Če so za prejemanje in obravnavo zahtev na voljo računalniški sistemi, se zahteve in priloge vložijo s pomočjo tehnik za obdelavo elektronskih podatkov. Države članice in Komisija takšne sisteme razvijejo, vzdržujejo in uporabljajo v skladu z večletnim strateškim načrtom iz člena 8(2) Odločbe št. 70/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o brezpapirnem okolju za carino in trgovino⁽¹⁾.

Člen 6

Obrazec za zahtevo

1. Komisija z izvedbenimi akti določi obrazec za zahtevo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 34(2).

⁽¹⁾ UL L 23, 26.1.2008, str. 21.

2. Obrazec za zahtevo določa, katere informacije je treba zagotoviti osebi, na katero se podatki nanašajo, v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 in nacionalnimi zakoni, s katerimi se izvaja Direktiva 95/46/ES.

3. Komisija zagotovi, da se na obrazcu za zahtevo od vložnika zahtevajo naslednje informacije:

- (a) podatki v zvezi z vložnikom;
- (b) status vložnika, v smislu člena 3;
- (c) dokazila, na podlagi katerih se pristojni carinski oddelek prepriča, da je vložnik upravičen do vložitve zahteve;
- (d) če vložnik zahtevo vloži prek zastopnika, podatke o osebi, ki ga zastopa, in dokazilo, da je ta oseba pooblaščen, da nastopa kot zastopnik, v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je bila zahteva vložena;
- (e) pravico ali pravice intelektualne lastnine, ki se bodo uveljavljale;
- (f) v primeru zahteve na ravni Unije države članice, v katerih se zahteva carinsko ukrepanje;
- (g) specifične in tehnične podatke o pristnem blagu, vključno z oznakami, kot je črna koda, in morebitnimi slikami;
- (h) informacije, ki so potrebne, da lahko carinski organi brez težav prepoznajo zadevno blago;
- (i) informacije, pomembne za carinske organe pri analizi in oceni tveganja kršitve zadevne pravice oz. pravice intelektualne lastnine ali pravic intelektualne lastnine, kakor so pooblaščen distributerji;
- (j) ali je za informacije, zagotovljene v skladu s točko (g), (h) ali (i) tega odstavka, v skladu s členom 31(5) obvezna omejena obravnava;
- (k) podrobne podatke kakršnega koli zastopnika, ki ga vložnik imenuje za urejanje pravnih in tehničnih zadev;
- (l) zavezo vložnika, da pristojni carinski oddelek uradno obvesti o vsaki od situacij, določenih v členu 15;

(m) zavezo vložnika, da bo posredoval in posodobil vse informacije, pomembne za carinske organe pri analizi in oceni tveganja kršitve zadevne pravice oz. pravic intelektualne lastnine;

(n) zavezo vložnika, da bo prevzel odgovornost pod pogoji, določenimi v členu 28;

(o) zavezo vložnika, da bo kril stroške iz člena 29 pod pogoji, določenimi v navedenem členu;

(p) soglasje vložnika, da podatke, ki jih predloži, lahko obdelajo Komisija in države članice;

(q) navedbo, ali vložnik zahteva uporabo postopka iz člena 26 in, če tako zahtevajo carinski organi, soglašajo s kritjem stroškov v zvezi z uničenjem blaga po tem postopku.

ODDELEK 2

Odločbe o zahtevah

Člen 7

Obravnava nepopolnih zahtev

1. Če pristojni carinski oddelek ob prejemu zahteve meni, da ta ne vsebuje vseh informacij iz člena 6(3), od vložnika zahteva, da manjkajoče informacije predloži v 10 delovnih dneh od uradnega obvestila.

V takih primerih rok iz člena 9(1) preneha teči do prejema zadevnih informacij.

2. Če vložnik manjkajočih informacij ne predloži v roku iz prvega pododstavka odstavka 1, pristojni carinski oddelek zahtevo zavrže.

Člen 8

Pristojbine

Vložniku se ne zaračuna pristojbina za kritje upravnih stroškov, nastalih pri obravnavi zahteve.

Člen 9

Uradno obvestilo o odločbi, s katero se zahtevi ugoti ali se jo zavrže

1. Pristojni carinski oddelek o svoji odločbi, s katero je zahtevi ugodil ali jo zavrzel, vložnika uradno obvesti v 30 delovnih dneh od prejema zahteve. V primeru zavrženja pristojni carinski oddelek navede razloge za svojo odločitev in informacije o pritožbenem postopku.

2. Če je bil vložnik o tem, da so carinski organi prekinili prepustitev blaga ali blago zadržali, uradno obveščen že pred vložitvijo zahteve, pristojni carinski oddelek o svoji odločbi, s katero je zahtevi ugodil ali jo zavrgel, vložnika uradno obvesti v dveh delovnih dneh od prejema zahteve.

Člen 10

Odločbe v zvezi z zahtevami

1. Odločba, s katero se ugotovi zahtevi na nacionalni ravni, in kakršna koli odločba, s katero se ta prekliče ali spremeni, začne v državi članici, v kateri je bila zahteva na nacionalni ravni vložena, veljati na dan po datumu sprejetja.

Odločba, s katero se podaljšuje obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati, začne v državi članici, v kateri je bila zahteva na nacionalni ravni vložena, veljati na dan po datumu izteka obdobja, ki se podaljšuje.

2. Odločba, s katero se ugotovi zahtevi na ravni Unije, in kakršna koli odločba, s katero se ta prekliče ali spremeni, začne veljati:

(a) v državi članici, v kateri je bila zahteva vložena, na dan po datumu sprejetja;

(b) v vseh drugih državah članicah, v katerih se zahteva ukrepanje carinskih organov, na dan po datumu, ko so carinski organi uradno obveščeni v skladu s členom 14(2), pod pogojem, da je imetnik odločbe izpolnil svoje obveznosti na podlagi člena 29(3) glede stroškov prevoda.

Odločba, s katero se podaljšuje obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati, začne v državi članici, v kateri je bila zahteva na ravni Unije vložena, in vseh drugih državah članicah, v katerih se zahteva ukrepanje carinskih organov, veljati na dan po datumu izteka obdobja, ki se podaljšuje.

Člen 11

Obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati

1. Ko pristojni carinski oddelek zahtevi ugotovi, navede rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

Ta rok se začne na dan začetka učinkovanja odločbe, s katero se je zahtevi ugodilo, v skladu s členom 10 in ne sme biti daljši od enega leta po datumu sprejetja.

2. Če zahteva, ki je bila vložena po uradnem obvestilu carinskih organov o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem

zadržanju v skladu s členom 18(3), ne vsebuje informacij iz točke (g), (h) ali (i) člena 6(3), se ji ugotovi le za prekinitve prepustitve blaga ali njegovo zadržanje, razen če se te informacije predložijo v 10 delovnih dneh po uradnem obvestilu o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju.

3. Če pravica intelektualne lastnine preneha veljati ali če vložnik iz drugih razlogov ni več upravičen do vložitve zahteve, carinski organi ne ukrepajo. Pristojni carinski oddelek, ki je sprejel odločbo, s katero je zahtevi ugodil, to ustrezno prekliče ali spremeni.

Člen 12

Podaljšanje obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati

1. Pristojni carinski oddelek, ki je sprejel prvotno odločbo, lahko ob izteku roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati, na zahtevo imetnika odločbe navedeni rok podaljša, pod pogojem, da je imetnik odločbe prej poravnal morebiten dolg do carinskih organov na podlagi te uredbe.

2. Pristojni carinski oddelek lahko zavrne zahtevo za podaljšanje roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati, če to zahtevo prejme manj kot 30 delovnih dni pred iztekom roka, ki naj se podaljša.

3. Pristojni carinski oddelek imetnika odločbe uradno obvesti o svoji odločitvi glede podaljšanja v 30 delovnih dneh od prejema zahteve iz odstavka 1. Pristojni carinski oddelek navede rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

4. Podaljšani rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati, se začne dan po datumu izteka prejšnjega roka in ne sme biti daljši od enega leta.

5. Carinski organi ne ukrepajo, če pravica intelektualne lastnine preneha veljati ali če vložnik iz drugih razlogov ni več upravičen do vložitve zahteve. Pristojni carinski oddelek, ki je ugodil podaljšanju, odločbo o ugotovitvi podaljšanja ustrezno prekliče ali spremeni.

6. Imetniku odločbe se ne zaračuna pristojbina za kritje upravnih stroškov, nastalih pri obravnavi zahteve za podaljšanje.

7. Komisija z izvedbenimi akti določi obrazec, s katerim se zahteva podaljšanje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 34(2).

Člen 13**Sprememba odločbe v zvezi s pravicami intelektualne lastnine**

Pristojni carinski oddelek, ki je sprejel odločbo, s katero je ugodil zahtevi, lahko na zahtevo imetnika te odločbe spremeni seznam pravic intelektualne lastnine v tej odločbi.

Če se doda nova pravica intelektualne lastnine, zahteva vsebuje informacije iz točk (c), (e), (g), (h) in (i) člena 6(3).

Pri odločbi, s katero se ugotovi zahtevi na ravni Unije, je vsaka sprememba, s katero se dodajo pravice intelektualne lastnine, omejena na pravice intelektualne lastnine, ki so zajete v členu 4.

Člen 14**Obveznosti pristojnega carinskega oddelka v zvezi z uradnim obveščanjem**

1. Pristojni carinski oddelek, pri katerem je bila vložena zahteva na nacionalni ravni, carinskim uradom v svoji državi članici takoj po njihovem sprejetju posreduje naslednje odločbe:

- (a) odločbe, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (b) odločbe o preklicu odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (c) odločbe o spremembi odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (d) odločbe o podalšanju roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

2. Pristojni carinski oddelek, pri katerem je bila vložena zahteva na ravni Unije, pristojnim carinskim oddelkom države članice ali držav članic, navedenih v zahtevi na ravni Unije, takoj po njihovem sprejetju posreduje naslednje odločbe:

- (a) odločbe, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (b) odločbe o preklicu odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (c) odločbe o spremembi odločb, s katerimi se je ugodilo zahtevi;
- (d) odločbe o podalšanju roka, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

Pristojni carinski oddelki države članice ali držav članic, navedenih v zahtevi na ravni Unije, te odločbe takoj po njihovem prejemu posredujejo svojim carinskim uradom.

3. Pristojni carinski oddelki države članice ali držav članic, navedenih v zahtevi na ravni Unije, lahko od pristojnega carinskega oddelka, ki je odločbo o ugoditvi zahtevi sprejel, zahtevajo dodatne informacije, ki se jim zdijo potrebne za izvajanje te odločbe.

4. Pristojni carinski oddelek svoje odločbe o prekinitvi ukrepanja carinskih organov na podlagi točke (b) člena 16(1) in člena 16(2) takoj po njihovem sprejetju posreduje carinskim uradom v svoji državi članici.

Člen 15**Obveznosti imetnika odločbe v zvezi z obveščanjem**

Imetnik odločbe nemudoma uradno obvesti pristojni carinski oddelek, ki je ugodil zahtevi, o naslednjem:

- (a) o tem, da je pravica intelektualne lastnine, na katero se nanaša njegova zahteva, prenehala veljati;
- (b) o tem, da imetnik odločbe iz drugih razlogov ni več upravičen do vložitve zahteve;
- (c) o spremembah informacij iz člena 6(3).

Člen 16**Neizpolnitev obveznosti imetnika odločbe**

1. Če imetnik odločbe informacije, ki so jih zagotovili carinski organi, uporabi za namene, ki niso določeni v členu 21, lahko pristojni carinski oddelek države članice, v kateri so bile informacije zagotovljene ali zlorabljene:

- (a) prekliče vsakršno odločbo, ki jo je sprejel in s katero je temu imetniku odločbe ugodil zahtevo na nacionalni ravni, in zavrne podaljšanje obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati;
- (b) za obdobje, v katerem morajo carinski organi ukrepati, na njihovem ozemlju prekine izvajanje vsakršne odločbe, s katero se je imetniku te odločbe ugodila zahteva na ravni Unije.

2. Pristojni carinski oddelek se lahko odloči, da prekine ukrepanje carinskih organov do izteka obdobja, v katerem morajo navedeni organi ukrepati, če imetnik odločbe:

- (a) ne izpolni svojih obveznosti obveščanja, določenih v členu 15;

- (b) ne izpolni obveznosti o vrnitvi vzorcev, določenih v členu 19(3);
- (c) ne izpolni obveznosti v zvezi s stroški in prevodom, določenih v členu 29(1) in (3);
- (d) brez utemeljenega razloga ne začne postopka iz člena 23(3) ali člena 26(9).

Pri zahtevi na ravni Unije odločba o prekinitvi ukrepanja carinskih organov velja samo v državi članici, v kateri je takšna odločba sprejeta.

POGLAVJE III

UKREPANJE CARINSKIH ORGANOV

ODDELEK 1

Prekinitve prepustitve ali zadržanje blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine

Člen 17

Prekinitve prepustitve blaga ali njegovo zadržanje po ugoditvi zahtevi

1. Carinski organi prekinajo prepustitev blaga ali ga zadržijo, če prepoznajo blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine, ki je zajeta z odločbo, s katero se je ugodilo zahtevi.

2. Carinski organi lahko pred prekinitvijo prepustitve blaga ali njegovim zadržanjem imetnika odločbe pozovejo, da jim zagotovi vse ustrezne informacije v zvezi z blagom. Carinski organi lahko imetniku odločbe tudi zagotovijo informacije o dejanski ali ocenjeni količini blaga in njegovi dejanski ali domnevni naravi ter, če je to primerno, slike tega blaga.

3. Carinski organi uradno obvestijo deklaranta ali imetnika blaga o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju v enem delovnem dnevu od te prekinitve ali zadržanja.

Če carinski organi uradno obvestijo imetnika blaga in se šteje, da sta dve ali več oseb imetnik blaga, carinskim organom ni treba uradno obvestiti več kot ene od teh oseb.

Carinski organi imetnika odločbe uradno obvestijo o odločitvi, da se blago prekine ali zadrži, še isti dan ali takoj po uradni obvestitvi deklaranta ali imetnika blaga.

Uradna obvestila vključujejo informacije o postopku iz člena 23.

4. Carinski organi obvestijo imetnika odločbe in deklaranta ali imetnika blaga o dejanski ali ocenjeni količini ter dejanski ali domnevni naravi blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano, pri čemer, če je to primerno, priložijo razpoložljive slike tega blaga. Carinski organi imetnika odločbe na zahtevo, in kadar so jim na voljo, obvestijo tudi o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja in deklaranta ali imetnika blaga, o carinskem postopku ter o poreklu, izvoru in namembnem kraju blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

Člen 18

Prekinitve prepustitve blaga ali njegovo zadržanje pred ugoditvijo zahtevi

1. Če carinski organi države članice pri ukrepanju prepoznajo blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine, ki ni zajeta v odločbi, s katero se zahtevi ugoti, lahko, razen v primeru pokvarljivega blaga, prekinajo prepustitev tega blaga ali ga zadržijo.

2. Carinski organi lahko pred prekinitvijo prepustitve ali zadržanjem blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravic intelektualne lastnine, brez razkritja kakršnih koli informacij, razen dejanske ali ocenjene količine blaga, njihove dejanske ali domnevne narave in, če je to primerno, slik tega blaga, zaprosijo katero koli osebo ali subjekt, ki je morda upravičen do vložitve zahteve v zvezi z domnevno kršitvijo pravic intelektualne lastnine, da jim predloži vse ustrezne informacije.

3. Carinski organi o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju uradno obvestijo deklaranta ali imetnika blaga v enem delovnem dnevu od te prekinitve ali zadržanja.

Če carinski organi uradno obvestijo imetnika blaga in se šteje, da sta dve ali več oseb imetnik blaga, carinskim organom ni treba uradno obvestiti več kot ene od teh oseb.

Carinski organi o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju uradno obvestijo osebe ali subjekte, upravičene do vložitve zahteve v zvezi z domnevno kršitvijo pravic intelektualne lastnine na isti dan ali takoj po tem, ko je uradno obveščen deklarant ali imetnik blaga.

Carinski organi se lahko posvetujejo s pristojnimi javnimi organi, da bi identificirali osebe ali subjekte, ki so upravičeni do vložitve zahteve.

Uradna obvestila vključujejo informacije o postopku iz člena 23.

4. Carinski organiodobrijo prepustitev blaga ali ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti v naslednjih primerih:

(a) če v enem delovnem dnevu od prekinitve prepustitve blaga ali njegovega zadržanja niso odkrili nobene osebe ali subjekta, upravičenega do vložitve zahteve v zvezi z domnevno kršitvijo pravic intelektualne lastnine;

(b) če niso prejeli zahteve v skladu s členom 5(3) ali so tako zahtevo zavrgli.

5. Kadar se ugotovi zahteva, carinski organi imetnika odločbe na zahtevo, in če so jim na voljo, obvestijo o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja in deklaranta ali imetnika blaga, o carinskem postopku ter o poreklu, izvoru in namembnem kraju blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

Člen 19

Pregled in vzorčenje blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano

1. Carinski organi imetniku odločbe in deklarantu ali imetniku blaga omogočijo, da pregleda blago, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

2. Carinski organi lahko vzamejo vzorce, ki so reprezentativni za blago. Carinski organi lahko na zahtevo zagotovijo ali pošljejo take vzorce imetniku odločbe, in sicer izključno za namene analize in olajšanje nadaljnega postopka v zvezi s ponarejenim in piratskim blagom. Kakršna koli analiza teh vzorcev se opravi na izključno odgovornost imetnika odločbe.

3. Razen če okoliščine tega ne dopuščajo, imetnik odločbe vzorce iz odstavka 2 po zaključku analize, najpozneje pa preden je blago sproščeno ali njegovo zadržanje odpravljeno, vrne carinskemu organom.

Člen 20

Pogoji skladiščenja

Pogoje skladiščenja blaga v obdobju prekinitve prepustitve ali zadržanja določijo carinski organi.

Člen 21

Dovoljena uporaba nekaterih informacij s strani imetnika odločbe

Če je imetnik odločbe prejel informacije iz člena 17(4), člena 18(5), člena 19 ali člena 26(8), jih lahko razkrije ali uporabi samo za naslednje namene:

(a) za začetek postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, in v okviru takšnega postopka;

(b) v zvezi s kazenskimi preiskavami glede kršitve pravice intelektualne lastnine, ki jih opravljajo javni organi v državi članici, v kateri se blago nahaja;

(c) za začetek kazenskega postopka in v okviru takega postopka;

(d) za zahtevo odškodnine od kršitelja ali drugih oseb;

(e) za dogovor z deklarantom ali imetnikom blaga o tem, da se blago uniči v skladu s členom 23(1);

(f) za dogovor z deklarantom ali imetnikom blaga o višini jamstva iz točke (a) člena 24(2).

Člen 22

Izmenjava informacij in podatkov med carinskimi organi

1. Komisija in carinski organi držav članic lahko brez poseganja v veljavne določbe o varstvu podatkov v Uniji in z namenom, da bi prispevali k odpravi mednarodne trgovine z blagom, ki krši pravice intelektualne lastnine, izmenjujejo določene podatke in informacije, ki so jim na voljo, z ustreznimi organi tretjih držav v skladu s praktično ureditvijo iz odstavka 3.

2. Podatki in informacije iz odstavka 1 se izmenjajo, da se omogoči hitro in učinkovito ukrepanje zoper pošiljke blaga, ki krši pravice intelektualne lastnine. Taki podatki in informacije se lahko nanašajo na zasege, trende in splošna tveganja, vključno z blagom, ki je v tranzitu prek ozemlja Unije in ki izvira z ozemlja zadevnih tretjih držav ali je nanj namenjeno. Taki podatki in informacije lahko po potrebi vključujejo:

(a) naravo in količino blaga;

(b) pravico intelektualne lastnine, za katero se sumi, da je kršena;

- (c) poreklo, izvor in namembni kraj blaga;
- (d) informacije o gibanju prevoznih sredstev, zlasti:
- (i) ime plovila ali registrsko številko prevoznega sredstva;
 - (ii) referenčne številke tovarnega lista ali drugo prevozno listino;
 - (iii) število kontejnerjev;
 - (iv) težo tovora;
 - (v) opis in/ali šifrsko oznako blaga;
 - (vi) številko rezervacije;
 - (vii) številko zalivke;
 - (viii) kraj prvega natovarjanja;
 - (ix) kraj končnega raztovarjanja;
 - (x) kraje pretovarjanja;
 - (xi) datum predvidenega prihoda na kraj končnega raztovarjanja;
- (e) informacije o gibanju kontejnerjev, zlasti:
- (i) številko kontejnerja;
 - (ii) naloženost kontejnerja;
 - (iii) datum premika;
 - (iv) vrsto premika (natovarjanje, raztovarjanje, pretovarjanje, prihod, odhod itd.);
 - (v) ime plovila ali registrsko številko prevoznega sredstva;
 - (vi) številko prevoza;
 - (vii) kraj;
 - (viii) tovorni list ali drugo prevozno listino.

podatkov in informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 34(3).

ODDELEK 2

Uničenje blaga, začetek postopka in predčasna prepustitev blaga

Člen 23

Uničenje blaga in začetek postopka

1. Blago, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, se lahko uniči pod carinskim nadzorom, ne da bi bilo treba ugotoviti, ali je bila po pravu države članice, v kateri se blago nahaja, kršena pravica intelektualne lastnine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) imetnik odločbe je carinskim organom pisno potrdil, da je bila po njegovem prepričanju kršena zadevna pravica intelektualne lastnine, in sicer v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh dneh od takšne uradne obvestitve;
- (b) imetnik odločbe je carinskim organom pisno potrdil svoje soglasje za uničenje blaga, in sicer v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh dneh od takšne uradne obvestitve;
- (c) deklarant ali imetnik blaga je carinskim organom pisno potrdil svoje soglasje za uničenje blaga, in sicer v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh dneh od takšne uradne obvestitve. Če deklarant ali imetnik blaga carinskim organom ne potrdi svojega soglasja za uničenje blaga in jih ne obvesti o nasprotovanju uničenju blaga v teh rokih, lahko carinski organi štejejo, da je deklarant ali imetnik blaga potrdil svoje soglasje za uničenje tega blaga.

Carinski organi odobrijo prepustitev blaga ali ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti, če jih imetnik odločbe v rokih iz točk (a) in (b) prvega pododstavka ni pisno obvestil niti o tem, da je bila po njegovem prepričanju kršena pravica intelektualne lastnine, niti o soglasju za uničenje, razen če so bili zadevni organi ustrezno obveščeni o začetku postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.

2. Uničenje blaga se opravi pod carinskim nadzorom in na odgovornost imetnika odločbe, razen če je v nacionalni zakonodaji države članice, v kateri se blago uniči, določeno drugače. Pristojni organi lahko pred uničenjem blaga vzamejo vzorce. Vzorce, vzete pred uničenjem, se lahko uporabi v izobraževalne namene.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi opredeli elemente potrebnih praktičnih ureditev v zvezi z izmenjavo

3. Če deklarant ali imetnik blaga ni pisno potrdil svojega soglasja za uničenje in če se za deklaranta ali imetnika blaga ne šteje, da je potrdil svoje soglasje za uničenje v skladu s točko (c) prvega pododstavka odstavka 1 in v rokih iz navedene točke, carinski organi o tem nemudoma uradno obvestijo imetnika odločbe. Imetnik odločbe začne postopek za ugotovitev, ali je bila kršena zadevna pravica intelektualne lastnine, v 10 delovnih dneh od datuma, na katerega je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, pri pokvarljivem blagu pa v treh delovnih dneh.

4. Razen v primeru pokvarljivega blaga lahko carinski organi na podlagi ustrežno utemeljene zahteve imetnika odločbe v ustreznih primerih podaljšajo rok iz odstavka 3 za največ 10 delovnih dni.

5. Carinski organi odobrijo prepustitev blaga ali ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti, če v rokih iz odstavkov 3 in 4 niso bili ustrežno obveščeni, v skladu z odstavkom 3, o začetku postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.

Člen 24

Predčasna prepustitev blaga

1. Če so bili carinski organi uradno obveščeni o začetku postopka za ugotovitev, ali so bile kršene pravice v zvezi z modelom, patentom, uporabnim modelom ali topografijo polprevodniškega izdelka ali žlahtniteljske pravice, lahko deklarant ali imetnik blaga od carinskih organov zahteva, da blago prepustijo ali ga prenehajo zadrževati pred koncem teh postopkov.

2. Carinski organi blago prepustijo ali ga prenehajo zadrževati samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) deklarant ali imetnik blaga je predložil jamstvo, katerega znesek je dovolj visok, da se zavarujejo interesi imetnika odločbe;
- (b) organ, pristojen za ugotavljanje, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, ni odobril previdnostnih ukrepov;
- (c) vse carinske formalnosti so bile izpolnjene.

3. Predložitev jamstva iz točke (a) odstavka 2 ne vpliva na druga pravna sredstva, ki so na voljo imetniku odločbe.

Člen 25

Blago za uničenje

1. Blago za uničenje na podlagi člena 23 ali 26 ne sme biti:

- (a) sproščeno v prosti promet, razen če carinski organi ob soglasju imetnika odločbe sklenejo, da je to potrebno v primeru, da je treba blago reciklirati ali odstraniti mimo komercialnih kanalov, med drugim zaradi ozaveščanja, usposabljanja in izobraževanja. Pogoje, na podlagi katerih se lahko blago prepusti v prosti promet, določijo carinski organi;
- (b) odneseno s carinskega območja Unije;
- (c) izvoženo;
- (d) znova izvoženo;
- (e) dano v odložni postopek;
- (f) dano v prosto cono ali prosto skladišče.

2. Carinski organi lahko za blago iz odstavka 1 dovolijo premike pod carinskim nadzorom med različnimi kraji znotraj carinskega območja Unije za namen njegovega uničenja pod carinskim nadzorom.

Člen 26

Postopek za uničenje blaga v manjših pošiljkah

1. Ta člen se uporablja za blago, pri katerem so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) obstaja sum, da je blago ponarejeno ali piratsko;
- (b) blago ni pokvarljivo;
- (c) blago je zajeto z odločbo, s katero se je ugodilo zahtevi;
- (d) imetnik odločbe je v svoji zahtevi zaprosil za uporabo postopka iz tega člena;
- (e) blago se prevaža v manjših pošiljkah.

2. Kadar se uporablja postopek iz tega člena, se člen 17(3) in (4) ter člen 19(2) in (3) ne uporabljata.

3. Carinski organi o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju uradno obvestijo deklaranta ali imetnika blaga v enem delovnem dnevu od prekinitve prepustitve blaga ali njegovega zadržanja. Uradno obvestilo o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju vsebuje naslednje informacije:

(a) namero carinskih organov, da uničijo blago;

(b) pravice deklaranta ali imetnika blaga na podlagi odstavkov 4, 5 in 6.

4. Deklarant ali imetnik blaga ima možnost, da izrazi svoje stališče v 10 delovnih dneh od datuma uradnega obvestila o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju.

5. Zadevno blago se lahko uniči, če je deklarant ali imetnik blaga v 10 delovnih dneh od datuma uradnega obvestila o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, carinskim organom potrdil svoje soglasje za uničenje blaga.

6. Če deklarant ali imetnik blaga carinskim organom ne potrdi svojega soglasja za uničenje blaga in jih ne obvesti o nasprotovanju uničenju v roku iz odstavka 5, lahko carinski organi štejejo, da je deklarant ali imetnik blaga potrdil svoje soglasje za uničenje blaga.

7. Uničenje se opravi pod carinskim nadzorom. Carinski organi imetniku odločbe na zahtevo, in kakor je primerno, zagotovijo informacije o dejanski ali ocenjeni količini uničenega blaga in o njegovi naravi.

8. Če deklarant ali imetnik blaga ni potrdil svojega soglasja za uničenje blaga in če se za deklaranta ali imetnika blaga ne šteje, da je potrdil takšno soglasje v skladu z odstavkom 6, carinski organi o tem nemudoma uradno obvestijo imetnika odločbe, pri čemer mu sporočijo tudi količino in naravo blaga, po potrebi pa priložijo slike tega blaga. Carinski organi imetnika odločbe na zahtevo, in če so jim na voljo, obvestijo tudi o imenih in naslovih prejemnika, pošiljatelja in deklaranta ali imetnika blaga, o carinskem postopku ter o poreklu, izvoru in

namembnem kraju blaga, katerega prepustitev je bila prekinjena ali ki je bilo zadržano.

9. Carinski organi bodisi odobrijo prepustitev blaga bodisi ga prenehajo zadrževati takoj po izpolnitvi vseh carinskih formalnosti, če jih imetnik odločbe ni obvestil o začetku postopka za ugotovitev, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine, v 10 delovnih dneh od uradne obvestitve iz odstavka 8.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35, s katerimi se spremenijo količine v opredelitvi pojma manjših pošiljk, v primeru, da se ugotovi, da opredelitev ni smiselna in ne zagotavlja učinkovitega izvajanja postopka iz tega člena, ali, če je to potrebno, da se prepreči izogibanje temu postopku glede sestave pošiljk.

POGLAVJE IV

ODGOVORNOST, STROŠKI IN KAZNI

Člen 27

Odgovornost carinskih organov

Brez poseganja v nacionalno pravo odločba, s katero se je ugodilo zahtevi, njenemu imetniku ne daje pravice do nadomestila, če carinski urad ne odkrije blaga, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine, in je to blago sproščeno ali ni sprejet ukrep za njegovo zadržanje.

Člen 28

Odgovornost imetnika odločbe

Imetnik odločbe je odgovoren do katerega koli imetnika blaga ali deklaranta, ki je tozadevno utrpel škodo v skladu s specifično zakonodajo, ki se uporablja, če je postopek, ki je bil ustrezno začet v skladu s to uredbo, prekinjen zaradi dejanja ali opustitve dejanja imetnika odločbe, če vzorci, vzeti v skladu s členom 19(2), niso vrnjeni ali so poškodovani in neuporabni zaradi dejanja ali opustitve dejanja imetnika odločbe ali če je naknadno ugotovljeno, da zadevno blago ne krši pravice intelektualne lastnine.

Člen 29

Stroški

1. Če to zahtevajo carinski organi, imetnik odločbe povrne stroške, ki so nastali carinskim organom ali drugim stranem, ki so delovale v imenu carinskih organov, od trenutka prekinitve prepustitve blaga ali njegovega zadržanja, tudi zaradi skladiščenja blaga in ravnanja z njim, v skladu s členom 17(1), členom 18(1) ter členom 19(2) in (3) ter pri uporabi korektivnih ukrepov, kot je uničenje blaga v skladu s členoma 23 in 26.

Imetnik odločbe, ki je bil uradno obveščen o prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju, lahko od carinskega organa zahteva informacije o tem, kje in kako se to blago skladišči, in o predvidenih stroških skladiščenja iz tega odstavka. Informacije o predvidenih stroških so lahko izražene glede na čas, proizvod, prostornino, težo ali storitev, odvisno od okoliščin skladiščenja in narave blaga.

2. Ta člen ne posega v pravico imetnika odločbe, da zahteva nadomestilo od kršitelja ali drugih oseb v skladu z zakonodajo, ki se uporablja.

3. Imetnik odločbe, s katero se je ugodilo zahtevi na ravni Unije, zagotovi in plača morebiten prevod, ki ga zahtevajo pristojni carinski oddelek ali carinski organi, ki morajo ukrepati v zvezi z blagom, pri katerem obstaja sum kršitve pravice intelektualne lastnine.

Člen 30

Kazni

Države članice zagotovijo, da imetniki odločb izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, po potrebi tudi z s predpisom določb glede kazni. Tako določene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice o teh določbah in kakršnih koli naknadnih spremembah nemudoma uradno obvestijo Komisijo.

POGLAVJE V

IZMENJAVA INFORMACIJ

Člen 31

Izmenjava podatkov o odločbah v zvezi z zahtevami in zadržanjem med državami članicami in Komisijo

1. Pristojni carinski oddelki Komisijo nemudoma uradno obvestijo o naslednjem:

- (a) odločbah, s katerimi se je ugodilo zahtevi, pri čemer priložijo zahtevo in njene priloge;
- (b) odločbah o podaljšanju obdobja, v katerem morajo carinski organi ukrepati, ali odločbah o preklicu ali spremembi odločbe, s katero se je ugodilo zahtevi;

(c) prekinitvi izvajanja odločbe, s katero se je ugodilo zahtevi.

2. Brez poseganja v točko (g) člena 24 Uredbe (ES) št. 515/97 carinski organi ob prekinitvi prepustitve blaga ali njegovem zadržanju Komisiji posredujejo vse ustrezne informacije razen osebnih podatkov, vključno z informacijami o količini in vrsti blaga, vrednosti, pravicah intelektualne lastnine, carinskih postopkih, državah porekla, izvora in namembnosti ter prevoznih poteh in sredstvih.

3. Posredovanje informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena ter vse izmenjave podatkov o odločbah v zvezi z zahtevami iz člena 14 med carinskimi organi držav članic potekajo prek osrednje podatkovne zbirke Komisije. Informacije in podatki se shranjujejo v tej podatkovni zbirki.

4. Da se zagotovi obdelava informacij iz odstavkov 1 do 3 tega člena, se osrednja podatkovna zbirka iz odstavka 3 vzpostavi v elektronski obliki. Osrednja podatkovna zbirka vsebuje informacije, vključno z osebnimi podatki, iz člena 6(3), člena 14 in tega člena.

5. Dostop do informacij v osrednji podatkovni zbirki imajo carinski organi držav članic in Komisija, če je to primerno za izpolnjevanje njihovih zakonskih odgovornosti pri izvajanju te uredbe. Dostop do informacij, katerih obravnava je v skladu s členom 6(3) omejena, imajo le carinski organi držav članic, od katerih se zahteva ukrepanje. Na podlagi utemeljene zahteve Komisije lahko carinski organi držav članic Komisiji omogočijo dostop do takšnih informacij, če je to nujno potrebno za uporabo te uredbe.

6. Carinski organi v osrednjo podatkovno zbirko vnesejo informacije o zahtevah, vloženi pri pristojnem carinskem oddelku. Carinski organi, ki so vnesli informacije v osrednjo podatkovno zbirko, te po potrebi spremenijo, dopolnijo, popravijo ali izbrišejo. Vsak carinski organ, ki vnese informacije v osrednjo podatkovno zbirko, je odgovoren za njihovo točnost, primernost in ustreznost.

7. Komisija vzpostavi in vzdržuje ustrezno tehnično in organizacijsko ureditev za zanesljivo in varno delovanje osrednje podatkovne zbirke. Carinski organi vsake države članice vzpostavijo in vzdržujejo ustrezno tehnično in organizacijsko ureditev, s katero se zagotovi zaupnost in varnost obdelave, kar zadeva postopke obdelave, ki jih izvajajo njihovi carinski organi, in terminale za dostop do osrednje podatkovne zbirke na ozemlju zadevne države članice.

Člen 32

Vzpostavitev osrednje podatkovne zbirke

Komisija vzpostavi osrednjo podatkovno zbirko podatkov iz člena 31. Ta podatkovna zbirka začne delovati čim prej, najpozneje pa 1. januarja 2015.

Člen 33

Določbe o varstvu podatkov

1. Obdelava osebnih podatkov v osrednji podatkovni zbirki Komisije poteka v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 in pod nadzorom Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.

2. Obdelava osebnih podatkov s strani pristojnih organov v državah članicah poteka v skladu z Direktivo 95/46/ES in pod nadzorom javnega neodvisnega organa države članice iz člena 28 navedene direktive.

3. Osebnih podatki se zbirajo in uporabljajo izključno za namene te uredbe. Tako zbrani osebni podatki so točni in se redno posodablajo.

4. Vsak carinski organ, ki v osrednjo podatkovno zbirko vnese osebne podatke, nadzira njihovo obdelavo.

5. Oseba, na katero se podatki nanašajo, ima pravico dostopa do svojih osebnih podatkov, ki se obdelujejo v osrednji podatkovni zbirki, po potrebi pa ima v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 ali nacionalnimi zakoni, s katerimi se izvaja Direktiva 95/46/ES, tudi pravico, da zahteva popravek, izbris ali zamrzitev teh podatkov.

6. Vse zahteve za uveljavljanje pravice dostopa, popravka, izbrisa ali zamrznitve se predložijo carinskemu organu, ki jih nato obravnavajo. Če subjekt, na katerega se podatki nanašajo, zahtevo za uveljavljanje te pravice predloži Komisiji, jo ta posreduje zadevnim carinskim organom.

7. Osebnih podatki se hranijo največ šest mesecev od datuma, na katerega je bila ustrezna odločba, s katero se je ugodilo zahtevi, preklicana ali je potekel rok, v katerem morajo carinski organi ukrepati.

8. Če je imetnik odločbe začel postopek v skladu s členom 23(3) ali členom 26(9) in o tem uradno obvestil carinske organe, se osebni podatki hranijo šest mesecev po tem, ko je

bilo s postopkom dokončno ugotovljeno, ali je bila kršena pravica intelektualne lastnine.

POGLAVJE VI

ODBOR, POOBLASTILO IN KONČNE DOLOČBE

Člen 34

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik, ustanovljen s členoma 247a in 248a Uredbe (EGS) št. 2913/92. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 35

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26(10) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 19. julija 2013.

3. Pooblastilo iz člena 26(10) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 26(10), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

*Člen 36***Medsebojna upravna pomoč**

Določbe iz Uredbe (ES) št. 515/97 se smiselno uporabljajo za to uredbo.

*Člen 37***Poročanje**

Komisija do 31. decembra 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe. Poročilu po potrebi priloži ustrezna priporočila.

V poročilu se navedejo vsi pomembni incidenti v zvezi z zdravili v tranzitu prek carinskega območja Unije, ki se lahko pripetijo na podlagi te uredbe, vključno z oceno morebitnega vpliva uredbe na zaveze Unije glede dostopa do zdravil v okviru Deklaracije o Sporazumu o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine in javnem zdravju, sprejete 14. novembra 2001 na ministrski konferenci STO v Dohi, in ukrepe za reševanje situacij, ki negativno vplivajo na to področje.

*Člen 38***Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 1383/2003 se razveljavi z učinkom od 1. januarjem 2014.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

*Člen 39***Prehodne določbe**

Zahteve, ki so se ugodile v skladu z Uredbo (ES) št. 1383/2003, ostanejo veljavne za obdobje, ki je opredeljeno v odločbi, s katero se je ugodilo zahtevi, in v katerem morajo carinski organi ukrepati, ter se ne podaljšajo.

*Člen 40***Začetek veljavnosti in uporaba**

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od 1. januarja 2014 razen:
 - (a) člena 6, člena 12(7) in člena 22(3), ki se uporabljajo od 19. julija 2013;
 - (b) člena 31(1) in (3) do (7) ter člena 33, ki se uporabljata od datuma, na katerega je vzpostavljena osrednja podatkovna zbirka iz člena 32. Komisija ta datum objavi.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, dne 12. junija 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

PRILOGA

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 1383/2003	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 1
Člen 4	Člen 18
Člen 5	Členi 3 do 9
Člen 6	Členi 6 do 29
Člen 7	Člen 12
Člen 8	Členi 10, 11, 12, 14 in 15
Člen 9	Člena 17 in 19
Člen 10	—
Člen 11	Člen 23
Člen 12	Člena 16 in 21
Člen 13	Člen 23
Člen 14	Člen 24
Člen 15	Člen 20
Člen 16	Člen 25
Člen 17	—
Člen 18	Člen 30
Člen 19	Člena 27 in 28
Člen 20	Členi 6, 12, 22 in 26
Člen 21	Člen 34
Člen 22	Člena 31 in 36
Člen 23	—
Člen 24	Člen 38
Člen 25	Člen 40